

Protokollat vedr. frimenigheder

Indre Missions Hovedbestyrelse har i forbindelse med sit møde i København den 27. – 30. januar 1997 vedtaget nedenstående protokollat indeholdende en præcisering af betingelserne, for at medlemmer af en evangelisk luthersk frimenighed eller en evangelisk-luthersk frikirke kan deltage i Indre Missions arbejde på lige fod med folkekirkemedlemmer.

1. Medlemmer af en evangelisk-luthersk frimenighed med biskoppelig tilladelse til at benytte en af folkekirkens sognekirker – idet menighedens lære, ritus og øvrige forhold er fundet ikke at være til hinder herfor – vil kunne deltage i Indre Missions arbejde på lige fod med folkekirkemedlemmer, såfremt de måtte ønske det og kan tilslutte sig Indre Missions grundlag og formål.

(Jf. bekendtgørelse nr. 217 af lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. af 31. marts 1992)

2. Medlemmer af en evangelisk-luthersk frimenighed uden biskoppelig tilladelse til at benytte en af folkekirkens sognekirker, vil kunne deltage i IM's arbejde, såfremt de kan tilslutte sig IM's grundlag samt formål og efter samtale med IM's ledelse (formand og generalsekretær) godkendes til at tage del i arbejdet på lige fod med folkekirkemedlemmer.

3. Medlemmer af en evangelisk-luthersk frikirke vil kunne deltage i IM's arbejde, såfremt de kan tilslutte sig IM's grundlag samt formål og efter samtale med IM's ledelse (formand og generalsekretær) godkendes til at tage del i arbejdet på lige fod med folkekirkemedlemmer.

Udtalelse vedr. frimenigheder fra Indre Missions Hovedbestyrelse Til Indre Missions venner og medarbejdere!

Uro og usikkerhed omkring den kirkelige situation præger i udtalt grad de henvendelser, som Hovedbestyrelsen og dens enkelte medlemmer får fra tid til anden. Vi bliver spurgt: Hvad gør vi? Hvad gør Hovedbestyrelsen? Kan vi være i Folkekirken med god samvittighed? Hvad nu, hvis/når nogle af vor kirkers biskopper...?

Uroen er foranlediget af en manglende vilje til i Folkekirken at lade Skrift og Bekendelse være norm og vejviser for både lære og liv.

Usikkerheden og uroen er aktualiseret i debatten om en eventuel indførelse af et ritual til velsignelse af homofile parforhold.

Vi er taknemmelige for, at der ikke er blevet indført noget ritual.

Men debatten og efterfølgende udtalelser om hvem eller hvad, der har den afgørende autoritet i vores kirke har efterladt spørgsmål og usikkerhed: har Den hellige skrift, tolket i lyset af vor kirkes bekendelse, det sidste og afgørende ord i vores kirke? Eller er det skiftende folkestemninger, biskopper og præster?

Derfor ønsker vi sammen med alle Indre Missions venner ud fra Skrift og Bekendelse at fastholde og klargøre følgende:

Om kirken

- at Jesu Kristi sande kirke – på tværs af forskellige ydre kirkelige ordninger – er der, hvor evangeliet forkyndes rent og dåb og nadver forvaltes ret.

- at vi dermed ikke kan afgøre, hvem der tilhører Jesu Kristi kirke. Men vi tror, at den kirke, som ellers er skjult for os, dog både findes og kan kendes som Kristi kirke i verden, hvor Ordet forkyndes rent, og sakramenterne forvaltes ret. Guds ord kan nemlig ikke være uden Guds folk.

Om embede og biskopper

- at Gud, for at denne kirke kan opretholdes, har givet os et embede til at forkynde evangeliet og forvalte sakramenterne. Dette embede varetages i vores kirkelige struktur med vægtlægning på forskellige funktioner af præster og biskopper. Men

grundlæggende er det, det samme embede: Ordets tjeneste.

- at vores kirkes eksistens som ret kirke derfor ikke fx er bundet til den måde, hvorpå et givet bispekollegium eller enkelte biskopper udøver deres embede. Derfor kan vor Lutherske Bekendelse frimodigt tale om ikke at adlyde på områder, hvor en biskop skulle tale i modstrid med Guds Ord. På den anden side kan der ikke herske tvivl om, at vi skylder den biskop, der taler på Skriftens grund at lytte og lyde, som var det Gud selv, der talte.

Om kirkens vilkår i verden

- at det er uden for den bibelske virkelighed, at Guds folk i verden skulle kunne leve i en kirke, hvor der ikke bestandig skal kæmpes for at tage vare på den sunde lære. Korset er også her kirkens vilkår.

Om kirkens grund og Folkekirken

- at den sande kirke og menighed bygges på apostles og profeters grundvold.

- at vores folkekirke netop ved dens klare forpligtelse på Skriften og Bekendelsen vedkender sig dette fundament.

- at ingen, som ved sig forpligtet på dette fundament, skal tvivle på, at have både åndelig ret og kald til at stå i den Folkekirke, der i dåben blev ens åndelige hjem.

- at enhver, som på dette fundament – inden for vor kirkes rammer – aflægger et vidnesbyrd, arbejder med forkyndelse og undervisning m.v. – også i Indre Missions regi – derved er med til at bygge Kristi kirke. Derfor tilskynder vi hinanden til at med frimodighed at tage vare på vort kald og vor gerning i vor kirke og i vort folk. Vi vil arbejde, mens det er dag!

Om vort ansvar

- at vi bestandig stiller vort eget liv og vort eget virke ind under Ordets lys og herredømme.

- at vi i forkyndelse, i undervisning og sjælesorg og i alle spørgsmål vedr. både lære og liv har Guds Ord som autoritet.

- at vi forpligter hinanden til i vore egne sammenhænge kun at kalde forkyndere og undervisere, som ved sig bundet til Bibelens ord og til vor kirkes Bekendelse.

- at vi med frimodighed tilskynder egnede unge til at uddanne sig til en præstetjeneste i vores Folkekirke. Vi vil gerne i den sammenhæng pege derhen, hvor undervisning ved sig forpligtet på den grundvold, der er kirkens.

Om vejen frem

- at vi på baggrund af ovenstående vil opfordre til at blive i Folkekirken. Vi vil give hinanden frihed til i forskellige situationer under lydighed mod Guds Ord at handle og vurdere forskelligt. Er forkyndelsen i ens sognekirke vedblivende i klar modstrid med Bibel og Bekendelse og ikke kun svag og mangelfuld, vil vi opfordre til, at man søger derhen, hvor der lyder en sand forkyndelse af Guds Ord. Hvor man finder, at de konkrete forhold gør det nødvendigt, vil vi henvise til brug af den folkekirkelige frihedslovgivning. I øvrigt åbner et protokollat til Indre Missions love, vedtaget på bestyrelsens møde i januar 1997, mulighed for, at enkeltpersoner uden for Folkekirken, som er medlemmer af en evangelisk-luthersk frimenighed eller en evangelisk-luthersk frikirke, under visse vilkår kan virke i Indre Mission. Vi vil dog lægge Indre Missions venner på sinde, at man ikke forhastet forlader sin sognekirke og en rettelig kaldet præst og derved svigter den omsorg og forbøn, man skylder.

”Derfor, min kære brødre, stå urokkelig fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren”. 1 Kor 15,58.

*Indre Missions Hovedbestyrelse
januar 1998.*